

Megjelen hetenkint kétszer:
csütörtökön és vasárnap.

Előfizetési díj:
Egy évre 8 frt
Félévre 4 „
Negyedévre 2 „

Az előfizetési pénzek és kéziratok a szerkesztőséghez küldendők, —

FELVIDÉK.

FELSŐ-MAGYARORSZAGI KOZLÖNY.

Hirdetések díja:

Egy négyszer hasábozott garmoniasor 5 kr. — Bélyegdíj minden beiktatás után külön 80 kr.

Nyilttér soronként 15 kr.

a hirdetések s azok díjai a kiadóhivatalba utasítandók.

Laptalajdonos és felelős szerkesztő:

Bánóczy Ferencz.

Szerkesztési iroda: Kovácsutca 358. sz.

Szerkesztő-társ

Karsa Tamás.

Kiadó:

Ifj. Werfer Károly.

Kiadó-hivatal:

Fütesza 451. sz. a. az Urbán-torony átellenében.

Megyei önkormányzat az irodalom terén.

I.

Mindenki elismeri, hogy az irodalom egy, nem negyedik vagy ötödik, hanem saját nemében és minden európai hatalmak irányában elsőrendű, mindinkább önálló nagyhatalom.

Mindinkább önálló csak annyiban, a mennyiben mindinkább függetlenné teszi magát az egyes Mecénások járszalagától, a kiadás nyommasztó körülményeitől, a nyereszkedési és viszont jelentékeny befektetéseket igénylő s veszélyező viszonyoktól, mert mindinkább népszerűsödik, mindinkább sajátjává lesz a közönségnek, mely soha meg nem bukhat, (t. i. az irodalom pártolása miatt) s mely mindinkább belátja, hogy az irodalom csak annyiban lehet független hű tolmácsa a közvéleménynek és czélszerű eszköze a közös értekezésnek, szellemfejlesztésnek s művelődésnek, a mennyiben szellemi s anyagi forrásai nem egyesektől, hanem a legszélesebb értelemben vett értelmi közönségtől származnak.

Belátja és mégis távol van attól, hogy ezen nagyhatalom számára is követeljen a megyei független önkormányzatot — holott csak akarnia kell s ezt megnyeri — mert egyedül kellő mérvű részvételtől függ.

Ezen részvételt természetesen egy kis fáradsággal s néhány fillér áldozattal jár, mert szükség, hogy minden értelmes föltényező részt vegyen a vidéki közszellem és vélemény fejlesztésében; vagy amennyiben illeti, vezénylésében és lerója — mint az egyháznak, úgy az irodalomnak az ő „garas adó“-ját. Ugyde:

Kinek ne volna valami mondani, közleni valója az ő vidékén lakó értelmiséghez? Kinek nem volna szükséges: tudnia ennek érdekeit, gondolatait és szándékát? Kinek ne volna előnyére az, ha tájékozhatja magát legközelebbi embertársai életmozgalmaira, viszonyaira nézve s igyekszik, beilleszteni saját működését, életét, a közélet műveleteibe vagy gépezetébe? Ki ne adná szívesen az ő fillereit eme nyereseményekért, melyeknél fogva nemcsak saját életpályáját jobban beillesztheti megyéje vagy vidéke életmozgalmába, sőt ennek átalános mozgalmait a haza, a nemzet életfejlődésébe bealkalmazni, s így az egész nemzetet hatalmasabbá tennie alkalom nyílik, a mennyiben t. i. végre is legnagyobb hatalom mindenféle termelés és gyártás mezéjén, ipar, kereskedelmi és pénzügyben, harczterén és politikában az értelem.

És ne véljük, hogy kellő eszmecsere nélkül tisztázni lehetne az eszméket. Ne gondoljuk, hogy kellő közös értekezés és gondolkodás nélkül czélszerűen fejleszteni lehetne a közműveltséget — értelmiségét. Ne is várjuk a fővárosi lapoktól, hogy ők adjanak helyt mindazon vidéki élet és eszmenyilvánulatnak, melyeknek elemzése, rendezése, tisztázása stb. a vidéki szellemi s anyagi élet tökélybitéséhez nélkülözhetlen miniszterek és dynasták azok, kik nem mindig jól vannak értesülve, és könnyen visszaélnék hatalmukkal, agyon hallgatják némelykor a vidéki érdekeket, vagy elhallgattatják — ha érdekükkel vagy nézetükkel kissé összezsurlódnak.

De honnan is tudhassák ezek kellően a vidéki vagy megyei közérdekeket, nézeteket, hangulatokat, — ha nem épen a vidéki vagy megyei lapokból? hol hely adatik minden kitünőbb eszmemozgalomnak — legyorsiratik (ha majd lesz) minden egyes megyegyűlés, egész tarkaságában s végre mintegy fényképezve van ennek mindennemű szellemi s anyagi érdeke.

Ugyan, csupán annyi-e egy-egy megyében az írásra és olvasásra méltó tárgy, esemény vagy gondolat, mennyit a fővárosi lapokban olvashatunk? Hiszen számos megye van, mely azokban nem is szerepel! És nem szigorubb-e néha a fővárosi szerkesztői censura, minden más cenzurnál?

Valóban! ha méltán követelünk megyei életet és önhatóságot a politikában, közigazgatásban. Ha szükségnek tartjuk a megyei önkormányzatot a nemzeti közélet mozgalmaira s fejlesztésére nézve — politikai szempontból — akkor szükségesnek kell ezt tartanunk közművelődési, közgazdasági, közgondolkodási stb. szempontokból is. — Mert csupán ily módon nőheti ki magát egy-egy megye vagy vidék az összes hazának és nemzetnek oly tagjává, mely ugyan mindig méltó figyelembe veszi a főváros szellemét s uralkodó eszméit, soha nem törekszik elszakítani magát (s ez a felvidékre nézve igen szükséges jó szándék) az egészről — és ovakodik annak érdekeivel összeülközésbe hozni saját érdekeit. De viszont méltó önállást követel kivált a szellemi dolgokban. Nem rendeli alá magát vakon egyik fővárosi organum betűinek sem, hanem él és uralkodik saját körében, saját tapasztalata s belátása saját önálló ítéllete szerint.

Akarunk-e ily viszonyba lépni a hazai, nemzeti közélet irányában p. o. itt a felvidéken? Ha igen, akkor több sulyt kell fektetnünk a felvidék közművelődési organumára — több szellemi és anyagi résztvevessel kell járnlunk ennek mozgalmához, mint járultunk idáig!

KUBINYI LAJOS.

Végző a „Kinevezés vagy választás“ kérdéséhez.

(M. E.) E czimű cikksorozatomban bevégeztem a vitát is befejeztem hívem. Azonban igen tisztelt ellenfelem a „Felvidék“ 19-dik számában választ bocsátván közre cikksorozatomban ellen, ismét felveszem tollamat, nem azért, hogy az enyém legyen minden áron az utolsó szó, de hogy ahol némileg közeledtünk egymáshoz, azt örvendetes tudomásul vegyem, és hogy ahol netalán félreértettük egymást, némi felvilágosítást kísértsek meg.

Némi felvilágosítást igényel azonnal az első szakaszban az, hogy én t. gróf szerint *államegyensúlyt* csak oly államban találok *szükségesnek*, melynek feladata a kifeléhatás. Engedelmet! én az államegyensúly szót sehol se használtam, — de azt mondtam, hogy ily államban türhető, sőt hasznos lehet, ha a nemzet önkormányzatáról lemondva, magát feltétlen bizalommal egy Nagy Lajos király, vagy egy III. Napoleon császár vezetése alá adja. — *Szükségesnek* ily esetben sem mondtam és most sem mondom azt.

Sőt épen az „államegyensúly“ eszméjénél sokkal közelebb állunk egymáshoz, mert azt én is *feltétlenül szükségesnek* tartom minden államban, csak hogy azt a hatalom helyes *felosztásában* és nem egy kézbe tételében találom fel.

Ismét igen közel állunk egymáshoz a *birói függetlenség* kérdésében. Ime a t. gróf azt mondja: „Ne független tehát (a biró) se az egyik, se a másik féltől, vagyis helyesebben: függjön mind a kettőtől. — Helyes, de ez csakis *választott* bírónál lehet, mert a kormány befolyása alól egészen csakugyan ki nem vonhatja magát, és előléptetését attól várja, de a *kinevezett* biró csakis *egyedül* a kormánytól függ.

Igazsága van a t. grófnak, hogy amit az *atyai* kormányról mondánk, félreértésből eredt. Én most sem tudom, mit ért a t. gróf az *atyailag* gondoskodó és vezető kormány alatt, mert különben határozottan a *felelős* kormány eszméje hívének vallja magát, de én ugy tudom, hogy az *atyai* kormányok épen a legmoverebb ellentétei a *felelős* kormányoknak. Az atya sem felelős fiának.

Azt is látszik már most a t. gróf megengedni, hogy ne csupán a miniszterek kormányozzanak, de az önkormányzat utján mások is gyakorolhassák a kormányhatal-

mat*) : csak hogy ne *mindenki* kormányozzon. De ezt talán csak az én cikkeimből se olvasta ki senki?!

Már azon vádat, hogy a t. gróf pessimista a társadalom iránt, most sem vehetem vissza. Ime, most is azt mondja: „nekem bizalmam nincs oly rendszerben, hol a *legilletékesebb* kormánytényezők hatálytalanná tételre, *nem* a nemzet *jáva, értelmisége, de a nagy szám, a többség, a döntő erő.*“ Most is felteszi a társadalomról, hogy épen a legilletékesebbeket mellőzi el, — most is épen ellentétbe teszi a *többséget az értelmiséggel.* — De vajjon miért? A t. gróf egyetlen példára nem hivatkozik, csak pessimisticus távcsövén tekintve a jövődöbe, a rossz lehetőséget szükségképen bekövetkezőnek látja és nem akar visszatekinteni saját multunkba és a történelemben, melyből mi az ellenkező tudatot merítettük.

Különösen megfoghatatlan pedig nekünk e helyütt az, midőn a t. gróf azt mondja: „a megyei nagy közönség soráiban, fájdalom még (nem már?) — kevés a termái állampolgár, hogysem elhatalmasodása, mely a természet rende szerint (?) szükségkép (?) csakis *negatív létlenséggé* (?) fejlődnek, — ne fenyegetné hazánkat más *keleti népek* sorsával.“ A t. gróf nagyon lekötölezne, ha azon létlenségbe süllyedt *keleti népek* közül csak egynél is — a multban vagy jelenben — mutatna nekem valami hasonlót ami megyei rendszerünkhez, — mert én bizony sohase hallottam ilyenről; sőt ellenközeg mindenkor azt hittem, hogy épen azoknál virágzik a legkorlátlanabb absolutismus, hogy épen azok vannak a legtávolabb minden önkormányzattól. — És ellentétül még jobban lekötölezne a t. gróf, ha aziránt világoztatna fel, mert ez már sokkal közelebből érdekel, — minek köszönhetjük tehát, hogy az egy Angolország kivételével, tehát az összes merőföldön**) egyedül nemzetünk volt képes az *alkotmány, a szabadság* eszméjét megmenteni és feltartani?!

A fejedelem személye szent és sérthetetlen, ezt mondja minden alkotmány tisztelőjük tehát azt, és hagyjuk ki vitaközásainkból.

Oly kiegyezkedést a t. gróf nem ismer, hol az egyik fél minden hatalmat megkap a másik felett, a másik pedig minden hatalmát oda engedi. Itt már épen tökéletesen találkoztunk. Csak hogy eddig nem láttam a t. gróft ezen az ösvényen, amit még nem annyira csodálom, mert csak saját rövidlátásomra rónám a hibát, de hogy fejtem meg magamnak azt, hogy a t. gróft épen az ellenkező ösvényen láttam?! Avagy honnan hangzottak hát a t. gróf eddigi cikkei? honnan hallottuk különösen a következő szavait: (a 11. számban) „A kérdés tehát az, *szükséges-e az autonómia* nézve, hogy az necsak a törvény *hozására*, de egyszersmind annak *magyarozására és foganatosítására* is kiterjeszkedjék vagy nem?“ Honnan hallottuk, kérdem e kérdést nem-mel oldatni meg? Avagy ez nem annyit tesz, mint minden hatalmat kiadni kezünkől, és mind a kormányt adni át? Szinte hallom, hogy ezt a t. gróf tagadja, mondván, hogy a törvényhozó hatalmat megtartottuk. Nem akarván ismétlésekbe bocsátkozni, *elméletileg* nem fejtegetem többé, mennyire kevés ez magában, (kifejtettem ezt III. cikkemben a 15. számban) de legyen szabad egy legközelebbi, még el sem mult, jelenlevő példára hivatkozzom, mit használ a t. grófnak épen most a csupa törvényhozói hatalom, például az 1848-diki törvényekre nézve, hogy semmi egyéb hatalom nincs a nemzet kezében?

Hogy érti a t. gróf, hogy a nemzet és fejedelme egyenlőmérvű *souverein*-hatalommal álljon egymással szemben, — megvallom, nem fogom fel. De ez túl menne mostani küzdőterünk sorompóján s azért hagyjuk el.

Ily felek közt az egymás iránt példabeszéddé vált gyűlölséggel viseltetett Montecchi és Capuletii neveket hozni fel például; talán kissé „bad taste“ volt, de azon eszmét is érintettem már III. cikkemben, hogy *magán* ember iránt *magán* dolgaimban igen szép lovagiasnak és bizalmasnak lennem, ha *magán* érdekemet vagy személyemet veszélyeztettem is vele, de mint politicusnak, a bizalmat és lovagiaságot csak addig szabad kiterjesztem, a mig hazám érdekeit, jövőjét nem kockáztatom.

*) A 3-ik kikezdésből én legalább ezt gondolom érthetni.

**) Continens — Csokonai szerint; és helyesen, mert a legkisebb sziget is *szdras föld*, ha az *eső* nem áztatja meg.

Kijátszani a másik felet a politika terén sem tartom szabadnak, azt nem is akarom, de kijátszatásnak tenni ki magamat bűnnek tartanám, mert e téren a kijátszatás nem magamat sújtana.

A *bizalom*, a *logika* postulatuma? Az én *logikámban* — t. gróf — a *bizalomszó* nem létezik; a *logikában* épen oly „ignota quantitas“ a *bizalom*, mint a *mathesis*-ben. De hagyjuk e tárgyat, mert ez a t. grófot is tulvitte a sorompókon.

A t. gróf épen a logika ellenére tagadó bizonyítást — negatívá probát — kíván tőlem, midőn azt mondja, hogy „be nem bizonyíthatom az 1848-iki reformokról, hogy egyensúlyzavarást nem idéztek elő.“ — (én erről sehol se beszéltem, sőt a mit a gróf ellen védek, az épen nem 1848-iki reform!) — „mert ezen kormányzati forma — folytatja a t. gróf — nem volt elég hosszú életű arra, hogy életképességéről tanuskodhatott volna.“ Szemeimnek alig hiszek — hiszen a t. gróf eddigi czikk sorozatában a „felelős miniszterium“ szobrát ügykezett a mi szemünknek mentül szebbé tenni, — és most ellene fordul?! Én a mint eddig nem voltam ellene, úgy most sem vagyok, — de a t. gróf okoskodását megfordítva, szabad legyen kiemelnem, hogy annál hosszabb életű volt ősi helyhatósági szerkezetünk, hogy életre valóságát — sőt nélkülözhetetlenségét fényesen bizonyítsa be.

A politica terén menten lsten minket az experimentálótól épen úgy, mint a pusztá „állam bölcsesét“ től — a „theoriától.“ E kettő nem is ellentéte egymásnak, — sőt inkább azt tapasztaltuk, hogy mindenkor együtt jár, mert a mit a soidisant állambölcs — a theoreticus agya megszüli, azt az „experimentatio“ terén akarja nagyra növelni. — A helyes állambölcslet, kivált a hol, mint nálunk, századokon át fennállott alkotmány tapasztalatai fekszenek előtte — ezeket soha se hagyhatja ki számításából, és a mely intézvény jótékonyaságáról az élet tanuskodik, azt még látszólag jobbat sem szabad feláldoznunk, míg emennek jobb létéről teljesen meg nem győződünk. — *Ezért nem akarok én az önkormányzatról lemondani — bár mily szép állam bölcsesleti teoriával kínáljanak is érte.*

A miniszteri felelőségről oly részletesen fejttem ki nézetemet, hogy semmi se lehet kevesebb helyén, mintsem azt vetni szememre, hogy „a magunk eljárásáért a minisztert teszszük felelőssé.“

Mi a különbség egy köztársasági elnök, és egy király közt — ismét nem lehet a mai vita tárgya — ez is túl menne sorompókon: de azt sem tudom, mely czikkemből merithette a t. gróf, hogy én „a király hatalmát nullificálni“ akarom. . . . ? ? ? *Az alkotmányról* úgy látom, oly lényegesen különböző fogalmaink vannak, hogy a mit én tartok alkotmánynak: arra a tisz. gróf „csak azt tudja felelni, hogy: nem.“ — És itt a t. gróf együtt itéli halálra az 1848-iki újításokat és az autonómiát: erre tehát már én vagyok kénytelen azt mondani, hogy ez nem egyéb mint minden alkotmány elvetlése — *absolutismus.*

Azon állításon, hogy 1848-ban szándék sem volt a helyhatósági rendszert eltűrlni — a t. gróf az az akarja megcáfolni, hogy akkor nemzetünket *más égető kérdések foglalkoztatták.* Mi hát ebből az „ergo“? az, hogy tehát volt szándék eltűrlni a megyéket??

„Régi hű szolgáló“ nevezi a t. gróf ezeket, pedig ezek nekünk, ápolóink, az életben vezetők, nevelőink, szülőink voltak: több kegyelettel viseltetnek irántok a t. gróf is, ha nem „posthumus“ fiok volna, ha ősmerte volna azokat.

Igazsága van a t. grófnak, hogy a felelős központi kormány, és az önkormányzatot gyakorló helyhatóságok „chemicus vegyítése“ lehetetlen. — De hát ki kívánta ezt? mi dolga a „Chemianak“ a politica terén? — Sőt épen ezen chemicus vegyítés a mitől minden áron óvakodunk. Működnek egyik is másik is a *maga* terén, a *maga* szerepében. Ez lesz az óhajtott *egyensúly.*

Az 1848-iki XVI. t. c. kimondja a megyékre nézve a megváltoztatás szükségét, — *annyiban*, hogy azt ezentúl nem képezhetvén kizárólag a nemesség, de az *öszves* lakosság: az képviselői alapon rendezendő lesz. — *Eltűrlest jelent ez??* — A XVII. t. c. pedig el nem törli a választó közönség tisztújító hatalmát, — csak — azon reményben, hogy a XVI. t. cikkben említett új szervezés igen rövid idő alatt meglesz — *felüggeszti az általános tisztújító székek tartását, az egész megyei tiszti karra vonatkozólag*; de a választási szabadságot még felfokozza, mert míg az előtt a tiszti karban támadott egyes hiányokat a közelebbi tisztújító székig a főispán választás nélkül, kinevezéssel töltötte ki — (mit „surrogatio“-nak hívtunk) — most ezen egyes hiányokra nézve is oda utasította őt, hogy azt csak a megyei bizottmány nyál *egyetértőleg* tehesse.

Kire akarja a t. gróf alkalmazni a barna atyánkfáról szóló adomát, a ki az étkezés és fűtözés közti választásra szorítva, szalonnát akart sütni? Ha reánk — elfogadjuk, nagyon jó: a cigány igen eszélyes választást tett: mi sem akarunk éhen halni a meleg szobában, — sem tele gyomorral megfagyni oda kint — azért kell nekünk önkormányzat itthon. felelős kormány ott fenn a központon.

LEVELEZÉS.

Unghból. Unghvár, márczius 13. A mükedvelői előadásokra nézve megjegyezzük, hogy a már említett „*Marcson*“ kívül, mely váratlan sikerrel adatott, f. hó 11-én „*A falusiak*“ című vigjáték adatott, az előbbiekkel sokkal fényesebb eredménnyel. Óváryné Roy

kóné asszony., a kisasszonyt Eöri Ilka k. a., a nagybácsit a mi mindig kedves Jónásunk, a mázólót Hlavaty József, Erdélyi grófot Fábry Gyula kitünően adták, miről a közönségnek általános elégtelése leginkább tanuskodik. A kisebb szereplők is mindinkább emelték az előadást. Közönség szokott nagy számmal.

Kevesebb dicsekedhetünk a másnap, 12-én tartott előadással. „*A bepecsételt polgármestert*“ kár volt ismételní, mert ha először megjárta ujdonságképen, másodszori előadásra seimmi ok sem szolgált. Az ezt megelőzőt „*Szórakozott*“ című egy felvonásos vagy jobban mondva egy jelenetes vigjáték szintén elmaradhatott volna. Közönség szokatlan kis számmal, miből eléggé kitünik azon tanulság, hogy rövid időköz alatt valamely darabot csak akkor ismételhünk, ha előadás végén a közönség nagy része hangosan kinyilatkoztatja ebbeli kívánságát. Az a *közkívánat*-féle ajánlatás még rendes szintársulatoknál is nagyon gyanus. Ohajtottó, hogy ez esetből okulva, különben igen tisztelt színigazgatónk, kinek buzgalmat eléggé nem magasztalhatjuk, a multkori mismás (quodlibet) szándékolt ismételtetését ne sajnálja elnapolni vagy elévelni.

12-i vásárunk elég népes volt, hanem aligha elég pénzes, sarunk is képződött az épen vásárnapján benünket megörvendeztető márcziusi hóból. 10-én este felé északnyugotra sűrű villámlás volt szemléhető. — Az ujonczozás nálunk most áll, nem kis szívbeli keserűségére az anyáknak. Dalárdánk alapszabályai módosítás végett ismét visszaküldettek, különben működése új állapontba lépett, amennyiben Tyrnauer K. ur rendes oktatását elvállalni sziveskedett. r. l.

Nyiltlevél a „Felvidék“ Szerkesztőjéhez.

Tisztelt szerkesztő ur! A „Zempléni Híradó“ szerkesztőjének lapja f. évi 1-ső számában megjelent nyilatkozatára vonatkozó, ön becses lapjába küldött, de ki nem adott válaszungat illetőleg, hozzánk legközelebb intézett közvetítő bár, de nemesen indokolt, s az ügy érdemének megfelelő becses felvilágosítását, — annyival inkább, miután a „Felvidék“ hazafias szelleméről, s helyes irányáról, valamint arról is: hogy annak hasábjain a becsületes ügy védelmére mindig engedtetett tér, alkalmunk lévén mindannyiszor meggyőződést szerezhetni, — teljesen megnyugtatónak találjuk s jelen ügyet — baráti szives üdvözlötünk kíséretében — befejezettnek nyilvánítjuk. *Bujanovits Rezső és Szemere Miklós.*

Ujdonságok.

* *Kassán és vidékén* f. hó 10-én este-tele nagy mennydörgés és villámlás volt.

* *Márczius 10-éről* Unghvárról és Bártfáról is mennydörgést jelentenek. — *Eperjesről* pedig azt írja r. levelezők: hogy ott az nap esti 6 órakor nagyszerű égi háboru volt s ezt mogyoró nagyságu *jégeső* követte.

* *A kassai lelkes műkedvelők* f. hó 21 és 22 napjain, több elszegényedett család felségelésére, hangversenyyel egybekötött szini előadást rendeznek. —

* *Horváth Vincze* — a kassai színház egyik leg-szorgalmatosabb s jeles tehetségű tagja, ki a drámában, operette-ben, és *ballatben* egyaránt helyén van, ma veszi ki jutalomjátékát. — Ajánljuk a t. színházi közönség pártfogásába. —

* *Leart király*, Shakespeare kitünő darabja csakugyan színre kerül a jövő szombatn, még pedig a *Rónáppár* közreműködésével s jutalomjátékául. — Gratulálunk a derék művész párnak, hogy ily nagybecsű mű színre hozatalával egy fölötté élvezetes estét szerzend a színházi közönségnek, s elismerést szavazunk az igazgatóságnak, hogy Leart-t — melyet előbb felemelt árrakkal akart adadni, az érdemes művész-pár jutalomjátékául átengedé. — A próbák — mint értesülünk már több nap óta tartatnak, s a darab kiállítására is kiváló gond fordítottak. — Azt hisszük: hogy ezen előadást fölösleges a közönség figyelmébe ajánlani. —

* *Hold-fogyatkozás* lesz f. hó 31. melynek kezdetét mi is láthatjuk.

* *Latabár* — a téli-szinidény bevégeztével — Unghvárra készül. Igen helyesen teszi. Unghvárott már két év óta nem lévén valamire való szintársulat, fölötté kívánatos: hogy az ottani lelkes közönség áldozatkészségét oly igazgató vegye igénybe, a ki nem egyedül hazafiasági és nemzetiségi tekintetből érdemli meg a

pártfogást hanem elegendő mű-életet is tud nyújtani a színházat látogató művelt közönségnek.

— *Bártfáról* f. hó 11-ről írja r. levelezők: „Bártfára nézve ez idő szerint legnagyobb újság az, hogy — mint e lapok t. olvasói a hirdetések közt látják, furdője savanyu ásványvizének töltési joga e nyáron bérbefog adadni. Mily roppant előnyököt nyújthat e bérlés oly bérlőnek, ki annak idejében a kellő tőkét befektetni nem restelli, arról csak az idény lefolyása alatt itt töltött néhány hét nyújthat felvilágosítást. A bérlési feltételeken most dolgoznak a szakértők; egyébírán ajánlatokkal járuló vállalkozók netalan a városnak tett feltételei saintén tekintetbe fognak vétetni. A feltételekből a főbb és fontosabb megállapodásokat annak idején közölni fogom. Bizon ideje volna már, hogy e víz és furdő régi megérdemelt jó hírnevének örvendhetne. — A tegnapielőtti esteli *nagy villámlással és mennydörgéssel* járó zápor után megint zord telünk van.

— *Ő Felsőge, Szidor Antal* prémontrei áldozár és a kassai főgymnasium nyugalmazott igazgató-tanárának a tanítás terén tanusított sok évi kitünő működése elismerésül a Ferencz József-rend kis keresztjét méltóztatott legkegyelmesebben adományozni.

— *A szabadkai casino* a Pesti Hírnök járatását — az *abauji* levél közlése miatt — megszüntette.

— *A pénzpiac* szűk volta a kormány figyelmét is magára vonta s már a napokban várnak kétfélebeli intézkedést, mely e bajon némileg segíteni fogna. F. apr. 1-től fogva ugyanis valamennyi adóhivatal oda lesz utasítva, hogy ne csak mint már említettük volt, lejárt szelvényeket fogadjanak el adófizetésben, hanem fogadjak el abban a jelzálogi utalványokat is, természetesen az illető leszámítóló díj levonásával. Ez által világos, hogy a jelzálogi utalványok is keresettebbek lesznek, mert a ki eddig ilyet vett, csak úgy tehetett szert készpénzre, ha valamely bankárnak 1% provisiót fizetett. A bécsi bank nevezetesen csak akkor számította le ez utalványokat, ha három hónál továbbra nem voltak már forgandók. P. H.—p.

— *Az uszatorörvények megszüntetése* iránt a cs. igazságügyi miniszterium kérdést intézett a gazdasági egyletekhez, hogy a földipart illetőleg, mi akadályok gátolják a kamatok eddigi törvényes korlátozása végleges megszüntetését, s ha léteznek: hogyan lehetne köztük s az ipar s kereskedés terén óhajtott megszüntetés között közvetíteni. A kormányi körirat a kamatláb szabadsága mellett szól s a földbirtokosok aggályait a tudakozás és kínálat szabadságában rejlt versenyyel iparkodik elosztalni. Ha kezdetben emelkedni is talál a kamatláb, a tőkék szabad forgalma csakhamar meg fogja szüntetni a bajt s a földbirtokos is meg lesz mentve azon nyomasztó föltételek alól melyeknek az eddigi uszatorörvények alatt ki volt téve. (P.H.—p.)

— *Székelyföldvándorl* már nagyban folynak az előkészületek a *Vörösmarty-szobor* fölállításának ünnepélyére, mely május 6-án történik meg. Az ünnepély-bizottmány meghívásokat küld a koszorus költő családjához, Deák Ferenczhez, mint a költő árváinak gyámjához, az akademiához és Kisfaludy-társasághoz. A város 400 frt. költséggel járul az ünnepélyhez, s a vendégek iránti házigazdai tisztelt is magára vállalta, gondoskodván az elszállásolásról.

— *A losonci vasut* ügyéről írja a P. N.: Közgazdasági viszonyaink igen szomorú jelenségének mondhatjuk, hogy a szerencsétlen pest-losonci vasut és Sz. István közszébánya vállalata még mai napig sem szabadulhatott ki a csődper alól. A folyó év elején erélyes intézkedés történt úgy a részvényesek, mint a hitelezők részéről is a végre, hogy az önvétke nélkül bajba esett ügy valahára kibontakozzék boldogtalan állapotából. — Azóta gyakran halljuk ugyan a kecsgető remény szavát, miszerint maholnap rendben lesz a dolog, de a sok fáradozásnak valami való sikerét nem látjuk. Annál inkább örvendetes azon tudósítás, melyet aziránt veszünk, miszerint a mult téli időjárások oly kedvezők voltak a pályatest és épületeire nézve, hogy eddig sehol sem szenvedtek azok semmi sérülést, ezentúl pedig nem is tarthatni többé ebbeli károsulásoktól. Ennek köszönhetni azt is, hogy a tömegnek gondviselete aránylag oly kevésbe került. Mint biztos forrásból értesülünk, körülbelül 5000 o. é. frtba került eddig havonkint a tömeg igazgatása és épen megtartása.

Vegyes hírek

— *Azon egyszerű lúdtollért*, melylyel Császárné Ő Felsége az Elisabethinum zárkölételénél az okmányt aláírta, Herzberg Simon 200 frtot adott magyar földterhermentesítési kötvényekben a szegény alap javára.

— *A lemberg-coernoviczi vasutvonal* f. évi sept. 1-jén, egész 36 mérföldnyi hosszában át lesz adva a forgalomnak. Megjegyzendő, hogy ez egész vonal 16 hó alatt lett kiépítve.

— *A bécsi bank* mult heti kimutatása szerint a bankjegyforgalom 1,846,000 frttal szaporodott.

— *A trichinek*. Budán a disznóhúst, melyet pesti, budai, czeglédi, szolmoki, kecskemeti, békés- csabai és debreczeni sertéskereskedők és hentesek szoktak a heti piacra vinni, rendszeren gőrcsövizsgálat alá vetik. F. hó 3-dikáig 307 darab lett így megvizsgálva, de trichint egyikben sem találtak.

— *Fiuméből* írják, hogy ott még mindig növekszik a lelkesedés Fiumének Magyarországgal való közvetlen egyesítése mellett. Körülbelül 2000 magyar nemzeti zászlót rendeltek meg a fumeike, hogy az egyesülés napján ezekkel diszitsék fel városukat. Esténként az utcákon járó nép gúnydalokat énekel a horvátokra; a magyar kokárdák szélében osztogattnak.

— *Zágráb*, márczius 8. A mai országgyűlési ülésben folytatták a febr. 27-ki kir. leirat feletti vitákat. A bizottmányi javaslat, mely egy 12 tagú küldöttséget ajánl Pestre meneszteni, — elfogadtatott. Azon kérdés: vajon adassék-e ezen küldöttségnek utasítás, — élénk vita után igenlőleg döntetett el. Erre Haulik a közös ügyekre vonatkozólag egy hosszabb fejtegetést olvasott fel. — Holnap ülés.

— *Zágráb*, márczius 11. Az országgyűlés mai ülésében választották meg a pesti gyűlésre menendő küldöttséget. Tagjai: Subotics, Prica, Czepulics, Smalca, Strosz Mayer, Racsy, Mrazovics, Kuslan, Suhaj, Vrari-cani és Klaiacs.

— *Zágráb*, márczius 12-én. A mai országgyűlésben elhatározatott az utolsó ülést márczius 17-én tartani, és az országgyűlést elnapolni. Azután felolvastott a dél-szláv akadémia tagjainak megerősítése végett készített representatio; ez elfogadtatott. Végre több urbéri ügyek feletti vita volt.

— *Prága*, márczius 12-én. Az orsz. főmarschal tudatja az országgyűléssel, hogy Ő Felsége az országgyűlést e hó 23-án beszárni rendelte.

— *A Rákóczy-induló*nak Párisban új átírata jelent meg Kovalszky után, ki e műhöz csatolt előszavában kijelenti, hogy ez átíráttal a magyar nemzet iránti tiszteletét és vonzódását akarta kifejezni. A szakértők ez átíratot dicsérik s Berlioz hasonnemű átírata mellé helyezik. Több átíratát hallók már egyszer-mászor a „Rákóczy-induló“-nak, de szorintünk még eddig az eredetit, nemes egyszerűsége és szépségében egyik sem közelíthet meg.

— *Az ausztriai hadsereg*. A hadsereg és tenger-

részet mult évi állapotáról a „*Milit. Ztg.*“ a következő adatokat közli: törzs- és főtiszt, hivatalnokok és felek 17,438, a hadcsapatok létszáma az altisztól lefelé: 548,818. Ezek között mint helyettesítők ismét beállottak 17,457, irni tudók az altisztek nélkül 54,776, zenélni tudók banda nélkül s pótnövendékek 2003, szabadságosok 1677, rendelkezés nélküliek 2682. Az 1854-dik évben ujonczozott 85,000 ember között 23,638 volt, ki irni s olvasni tudott, 869, ki a zenéhez értett. 2674 czipész, 1571 szabó, 268 nyerges, 505 lakatos, 1543 kovács, 433 kocsigyártó, 1855 asztalos és ács, 423 sütő, 878 molnár és 172 másféle iparúzó. A haditengerészetnek, mely 66 gőz- és 244 vitorlás hajóból áll s több száz kisebb naszádból 11,681 löverőre s 1938 ágyuból, s tengerészeti minisztere és a tengerügyi karon kívül, 50 törzs és 372 főtisztje, 240 hadapród s növendék, hivatalnok felek, iparos, gépész és tiszt szolgája volt, összesen 2823. A matróz-csapat 507 altisztet és 8195 közlegényt, a tengerészeti gyalogság 399 altisztet és 2558 közlegényt számlált. — Az összes létszám tehát 20,268. és 4798 közlegényt, a tengerészeti felszerelési csapat217 altisztet.

— *Európa államadóssága* 18,926 millió tallérra, ennek kamatja 723 millió tallérra rug. Ebből minden európai lakos fejére esik 65 tallér, az esztendei kamából 1 1/2 tallér, tehát átlagosan minden családra 12 1/2 tallér. 1852-ban még 12 millió tallér volt az európai államok összes adóssága, tehát azóta 6000 millióval növekedett, a kamat pedig 480 millióról hágott 723 millióra.

— *Az elhunyt kalocsai érsek hagyatéka*. Néhai Kunszt József kalocsai érsek hagyatéka leltározatván, az összes hagyaték e szerint 748,000 forintot tesz, még pedig oly módon, hogy a finom birka párját 5 frttal, egy ökröt, tehenet, tinót 15 frttal, s a bankrésztvényét 600 forinttal vették föl, miből következtethetni, hogy a tiszta hagyaték egy milliót megér. — Egyuttal megemlítjük, hogy a szállongó hírek szerint az elhunyt érsek helyére Lonovics József d. nmlga volna kizemelve.

— p. h-p. *Zrinyi-ünnepély Poroszországban*. Akadémiank külső lev. tagja, a magyar művek német fordításai által a mi irodalmunk körül is nagyérdemű Stier Theophil, a colbergi tanoda igazgatója, muli hó 26-án, mint porosz lapokban olvassuk, ugyancsak Colbergben előadást tartott a szigeti hősről s a hős költői földolgozásairól. E költői földolgozások között első helyet foglal a költő Zrinyi hőskölteménye, melyet Stier saját jeles fordításu mutatóványában, is bemutatott, s melynek kitűnő séptani bece a német hallgatóságot nagyon elbájolta. Emelte Stier előadásának érdekét, hogy bevezetésül az egész Zrinyi-nemzetség történetét elmondta. Így tehát ma két hete a tenger melléki Colbergben valóságos Zrinyi-ünnepély tartatott, melynek rendezéseért a lelkes Stier fogadja a magyar nemzet köszönetét. — Ez alkalommal el nem mulaszthatjuk megemliteni, mily szép volna, ha Zrinyi hőskölteményének német fordítása a hősnek immár háromszázados évforduló-

jára megjelenhetnék. Nem csak attól függ ez, elkészülhet-e egyhamar a teljes fordítás, hanem attól is, akad-e rá kiadó. Itt a kiadás kötelessége és — tegyük hozzá — dicsősége, első sorban a magyar kiadókat illeti. Óhajtuk, hogy akadjon köztök vállalkozó, de olyan vállalkozó, a ki a művet ne csak úgy akárhogy, de igazán diszesen, a hűshöz, költőhöz és a fordítóhoz méltó kiállításban bocsássa a világ elé! (P.H.—p.)

Színházi szemle.

— *Szombaton*, márczius 10. Philippovicsné jutalomjátékául adatott: „A párizsi szegények“ dráma 5 felvonásban, 7 képpel. Brisbarre és Nus után francziából fordította Radnótfáy Sámuel. — A darab meséje következő; Bernier tengerész kapitány — családja biztosítása tekintetéből — kétszáz ötven ezer frankot helyez el Villebrun bordeaux-i bankárnál, a ki épen szökéshez készül. Alig távozik Bernier a bankár nyugtájával — tudomására esven ennek bukása — ismét hozzá rohan, s ingerülten követeli vissza pénzét; — Villebrun más napra biztatja Berniert, de szolgája belép, s a posta-kocsi megérkezését jelenti. Ekkor Bernier még dühösebben sürgeti pénze visszaadását. Villebrun látván, hogy Bernier nem tágit, zsebébe nyúlt tárczája után, s már számlálni kezdé a pénzt, midőn Bernier nagy felindulásában szél-ütést kap s meghal. — A bankár mosolyogva dugja vissza zsebébe tárczáját, ravasz segédje Plauterose pedig — ki az egész jelenetnek szemtanúja volt — a kétszáz ötven ezer forintot nyugtát veszi fel a földről s elteszi — jobb időkre. — Tizenöt év múlva — ennyi időköz lévén az első és második felvonás közt — Párisban találjuk Villebrunt és Plauterose-t. Az első gazdag, az utóbbi koldus a szent-István egyház küszöbén. — Itt találkozunk Bernier ne-jével, Andor fiával, s Antoniette leányával is. Bernier családját szegénységben és nyomorban látjuk az egész 6 felvonás alatt. Az anya egy darabig titkolja gyermekei előtt helyzetét, pedig gyakran volt úgy, hogy csupán jószívű gazdasszonya, Regina látta el élelemmel a házat. — Antoniette minden vasárnap alamizsnát ad a templom küszöbén Plauterose-nak, ki később felismer-vén jóttevőjét, hálára érzi magát kötelezve Bernier le-ánya irányában, — s az utolsó felvonás végén — midőn a nézők türelme már végkéig elfogyandó volt — elő áll a nyugtával. Bernierék megkapják a pénzt s Villebrunt becsukják. — A darabban előforduló szerelmi viszony stb. stb. mind mellékes dolog lévén, a t. olvasó közönség iránti figyelemből elegendőnek véljük ezen rövid vázlatot közölni. — A darab nem sokat ér, néhány természetellenes képpel, kevés cselekvénnyel s semmi finomabb izléssel nem bír. — Az előadás jó volt s a jutalmazott Philippovicsné szívélyesen fogadta a szép számu közönség.

— Vasárnap, márczius 11. „A szent-iván-éji álom“ Nagy látványos tréfajáték 5 felvonásban. Iria Shakespeara, fordította Arany János. Helyszüke miatt ezen műről — mely gyönyörű verszetben van írva — jövő alkalommal bővebben szólandunk; most csak annyit: hogy a kiállítás eléggé diszes volt, s az előadás jól ment. Reméljük — hogy második előadása alkalmával — a szükséges tánc-csoportozat sem fog elmaradni. — Szép közönség.

— *Hétfőn*, márczius 12. „Fenn az ernyő nincsen kas.“ — Jó előadás, üres színház.

— *Kedden*, f. hó 13. Mindszenti Cornélia jutalomjátékául másodsor adatott a „Szép Helena“ — Az előadás még jobban sikerült mint első ízben, Mindszenti Corneliát a szép számu közönség érdeme szerint megkoszorúzták és bokrétazták. — Prielle Péter hangjánál volt.

TÁRCZA.

Pál vitéz.

(Tört. beszély.)

VII.

A puszta ház.

(Folytatás.)

Ezután, folytatás, elhagytam Munkács-várat, Árpád, a hon alkotó e dicső tanyáját, eldödeim a fejedelmek e bedönthetetlen vaskapuját, s szomorú magányba zárkozva egyedül gyermekeimért éltem, anyai szerelmem édes gyöngyszert hintett rettentő veszteségektől megtört szívemre; ha rád gondoltam, eltűnt boldogságunk-, elevenített nagyságunk-s hűlten szerencsénk, akkor önként ölelém, csókjaimmal halmozám, s imádkozni tanítám éretted szegény földön futó, s őseim lelkeért; s e szent foglalkozásban mindig megenyhültem, s az ima szárnyain felemelkedtem e gondoktól dult földről . . . egyszerű letepték szívemről ez utolsó virágokat is, elkülönöztek tőlem gyermekeimet s idegen kezekre bízták . . . s én óráig könyörögtem, rimádkodtam, hogy egy hónapban legalább csak egyszer lássam, hogy reájok leheljem áldásomat, egy ölelés-, egy édes hazai szózáttal vigasztaljam; de hasztalam folytak könyveim, hasztalan alástam meg ember előtt soha meg nem hajlott térdelmet, fagyosan utasították el, s én elhagyott árva, a

legszerencsétlenebb koldus levék, ki a széles világon egy résztvevő szívre sem talált; oh ezek a legszomorúbb napjai valának életemnek!

Itt a fájdalom elnémitá Zrinyi Ilonát, olyan volt ő könyveket gyöngyöző szemével, mint az őskor Corneliája, ki gyermekei sirhantján kesereg.

— Ezután, folytatás erősebb szilárd hangon a herczegnő, láttam, hogy nemes anyai hivatásomtól megfosztattam, s érzem, hogy még egy szent kötelesség vár reám: a hű feleségé, s addig sürgettem a török divánt, míg egy török fogságban levő tábor-nagyért kicseréltem . . . Szabad levék, elindítam élttem sajkáját . . . téged látni, veled élni, veled szenvedni lön egyetlen o-hajtásom; vérző szívvel hagam oda gyermekeimet, megcsókoltam édes hazám szent földjét és jöttem, repültem, hogy karjaid között meghaljak.

— Oh a te szenvedésed is magasztos, mint Jeremiás siralma, nemes mint a tűzben fordó arany, lélekel-melőd, mint a vértanuk hattyudala a cirkus éhes orosz-lánai között, s én nem adnám a mennyekért a kinok édenét, kiáltá elragadtatva Tökölly, te amazonok hős királynője, századunk Rozgonyi Ceciliája, áldott Cornelia lelkü anya és hű feleség, mint a hindunő, ki férjét a lángoló máglyára is követi.

— Én oltár-eskümet szeplőtlenül megőrizém, szólt ihlettel Zrinyi Ilona, szíve mélyéből elrebegé azon drága gyöngyszavakat, melyet húszévvél később hasonló jellemű, hasonló sorsban osztozó menyé, Amália herczegnő ismételt; engem a vész növelt, edzett és nemesített; veled rohogtam győzelmes csaták után diadalkapuk alatt, veled bujdosom most e tengeri pusztákon, veled osztom meg az utolsó kenyérdarabot, mely az „Ös-szeldrj koroná“-ban még találhatik; becsüllek mikor

mindenek elhagynak, testemmel paizsként védelek, ha üldöznek, szeretlek szegény és dicsőség között, ha elhagyott minden az ég alatt, veled maradt a hű nőkebel.

— Isten! te nem csak a nagyok s hatalmasoknak, de az ügyefogyott nyomorultaknak is jótékony atyja vagy! sóhajta áhitattal a férj; te a puszta házba is elküldéd áldásos malasztolat e seraphlelkű hölgyben, oh most a bukás szédítő mélységében is azt valom, mit egykor ragyogó trónomon mondtam: nem bánom, ha az Ur akarja, ha az egész világ egyetem romba dől, ha országaimat elragadják elleneim; én a háborgó tenger-, a sivatag puszták-, a jégbevéjt barlangban is határtalan gazdagnak és boldognak érzem magam: mert a földgömb legdicsőbb asszonya, Zrinyi Ilona újra enyem! . . .

— És örökre tied marad — susogó üdvhangon a hölgy, újra egymás karjaiba borultak, mint a rózsakoszoru, midőn rá borul az ara tündöklő homlokára, ki boldogsága tetőpontján elhagyott szülőföldéért könyezik; elröppent a második édes csók s ennek már nem vala oly átkollehelő keserű zamata, de csendes és nyugalmas, mint a kibékült szíveké kik nagyépteken áhitattal csókolják meg Krisztus vérző keresztjét, szegény elfásult szíveiknek szokni kelle, hogy örülni is tudjanak, mint örülnek a mézbuvár méhek, mikor egy egy fájdalmas sirvirágot megpillantanak, nem gondolva azzal, hogy e virág összedült szívek hamvaiból tenyészett fel.

Igy pihentek egymás keblén szerelmem-ittas boldogságban, elfeledték a sivatag pusztát, a puszta házat, úgy tetszék: szent regék paradicsomában, tündérek arany palotájában ünneplik mennyegzőjüket! Oly sok boru után egy édes pillanat!

(Folytatjuk.)

GAZDASAG és ÜZLET.

Kassai piac, márczius 14-én 1866.

A tárgy megnevezése	1. oszt.		2. oszt.	
	frt.	kr.	frt.	kr.
Buza köblönkint	64	—	620	—
Kétszeres	5	—	—	—
Rozs	3,90	—	3,60	—
Tengeri	3,90	—	3,60	—
Árpa	2,40	—	2,20	—
Zab	2	—	1,80	—
Kása	6,80	—	6,40	—
Borsó	9,60	—	9,40	—
Lencse	7,60	—	7,20	—
Bab	6,80	—	6,50	—
Örlött dara	9,60	—	9,40	—
Tatárka	9,60	—	9	—
Burgonya	1,68	—	1,46	—
Aszuszilva	6	—	5,50	—
Szesz itczenkint	—	16	—	15 1/2
Marhahus fontonkint	—	13	—	—
Bornyuhus	—	14	—	12
Sertéshus	—	18	—	16
Vaj itczenkint	—	48	—	44
Zsir	—	32	—	—
Szalonna fontonkint	—	36	—	34

KÖZLEKEDES.

Vasuti menetrend 1865-ik évi decz. 1-től kezdve.

I. Kassáról Pest és Bécs felé:

Kassa indulás	reggel	Arjegyzők		
		I.	II.	III.
5 óra — p.				
Miskolc	7 " 52 "	4,44	3,34	2,12
Tokaj	9 " 35 "	7,33	5,50	3,40
Nyiregyháza	10 " 34 "	8,84	6,66	4,23
Debreczen	12 " 12 "	11,30	8,52	5,42
Püsp. Lad.	1 " 45 "	13,57	10,22	6,52
Szolnok	4 " 44 "	17,35	13,05	8,41
Czegléd érkezés	5 " 41 "	18,86	14,19	9,06
Pest	8 " 37 "	22,81	17,15	11,04
Bécs	6 " — "	37,07	27,98	18,25

II. Bécs és Pestről Kassa felé:

Bécs indulás	8 óra — p. este	Kassa érkezés	
		reggel	este
Pest	6 " 25 "		
Czegléd	9 " 27 "		
Szolnok	10 " 27 "		
Püsp. Lad.	1 " 26 "	délután	
Debreczen	3 " — "		
Nyiregyháza	4 " 28 "		
Tokaj	5 " 25 "	este	
Miskolc	7 " 29 "		
Kassa érkezés	10 " 35 "		

Hivatalos értesítés.

814. s. k. szám, 55(1)2

Hirdetmény.

Abaujmegye törvényszéke által ezennel közhírré tétetik, mikép: miután gr. Stadion Gizellának Aichmann József és neje elleni végrehajtási perben fennebb említett alpereseknél bíróság lefoglalt és összesen 17732 frt. 18 krra. ost. ért. megbecsült, Szikszó város községében telekkönyvi 378. számú ivben foglalt ingatlanságok, ezek között egy felszerelt gyógyszerár és az ahozi gyökös magánjog, a mult évi szeptember 13. 2256. sz. a. kelt végzéssel f. évi február 22-re kitűzött, s miután f. é. január 9-én 34. szám a. ismét körözött 2. árverésen el nem adattak; ama vagyonok f. é. április 14-én reggeli 9 órakor e törvényszék helyiségében becsáron alól is elfognak adadni, és hogy az árverési feltételek, valamint a telekkönyv és becs, azon ideig bármikor a törvényszéki irodában megtekinthetők.

Kelt Kassán 1866. évi február 28. tartott megyei törvényszéki üléséből.

Kunsch Gábor,
m. alispán.

539. t. k. szám, 56(1)3

Hirdetés.

Abaujmegye törvényszéke által ezennel közhírré tétetik, mikép Herskovits Sámuel baskói lakos felperes részére, Juhász István és neje Hornyák Erzsébet fonyi lakosok s végrehajtást szenvedő alperesek elleni perben fennebb említett alpereseknél bíróság lefoglalt, és összesen 1547 frt. o. ért. megbecsült, Fony községben telekkönyvi 17. számú ivben foglalt ingatlanaira 1866. évi február 28. 539. szám a. hozott végzés folytán megtartandó bírói árverés megrendeléstől, annak fogantatására 1866-ik évi április 26-ik napja mint első, és 1866. évi május 14. napjának mindenkor reggeli 9 órája mint második határidő oly kijelentéssel tuzetik ki,

hogy ezen birtok az első árverésen annak becsáron alól el nem fog adadni, és hogy az árverési feltételek, valamint a telekkönyv és becs azon ideig bármikor a törvényszéki irodában megtekinthetők.

Kelt Kassán 1866. évi febr. 28. tartott megyei törvényszéki üléséből.

Kunsch Gábor,
m. alispán.

226 sz. 50

Árverési hirdetés.

Szab. kir. Kassa város főbírói bírósága részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint Löwy Lipót javára Fuchs Jánostól egy 114 frt. 50 kr. tartozásnak kielégítése végett lefoglalt 13000 — 13500 darab kiégett téglá, 1866. évi márcziushó 16-ik napjának reggeli 10 órakor a helyszínén, t. i. Fuchs János téglavetőjében nyilvános árverés útján el fognak adadni.

Kelt Kassán 1866. évi márczius 12-én.

Magán hirdetések.

Előleges értesítés.

A kassai és vidéki t. cz. közönség ezennel előlegesen értesítettik, miszerint f. hó 21. és 22-dik napján, több elszegényedett kassai család javára zene és szindarabokból álló műkedvelői előadás fog tartatni. Tekintvén a nemes czélt maél melegebb részvétért esznek

a rendezők.

Helyárak:
Földszinti és első emeleti páholy 6 frt.
Másodemeleti páholy 5 frt.
Zártszék 1 frt.
Számzott hely 80 kr.
Földszint 40 kr.
Karzat 20 kr.
Helyek iránt rendelkezhetni Koch Lajos ur kereskedésében Kassán. 52(1)2
185. gazd. sz. 46(3)3

A bártfai fürdő

s ásványviz-töltési jog
folyó évi november 1-től kezdve kibérel-

Kassa, márczius 14. A hideg szeles napok után ismét lágy, esős idő van. Az élet ára nem változik, egyedül a szesz ára csökkent a mult napokban. Itczenkint 15 1/2 kron is lehet venni nagyobb mennyiségben. Az élet ára — hivatalos kimutatás szerint fennebb olvasható.

Eperjes, márczius 12-én. Buza köblönkint 6 frt. 40.— 5frt. 80. Rozs 4 frt. 20 kr. — 4 frt. — kr. Tengeri 4 frt. 20 kr. — 4 frt. — kr. Árpa 2 frt 80 kr.—2 frt. 60 kr. Zab 2 frt. 60 kr. — 2 frt 40 kr. Kása frt — kr. 6 ft. 60. Borsó 6 ft. 40. 6 ft. —. Lencse 7 ft 20.—6 frt 80 kr. Bab 7 frt. 20 kr.— 6frt. 80 kr. Örlött dara 12 frt. — kr. 11 frt —. Tatárka 8 frt — kr. 7 frt. 60 Burgonya 1 ft 40.1. Aszuszilva 11 ft. 20. Szesz itczenkint (magyar iteze abroncs alatt 30 fok) 18 kr. Marhahus fontonkint 10 kr. Bornyuhus 12 kr. Sertéshus 16 kr. Vaj itczenkint 50 kr. Zsir 44 kr. Szalona font. 40 kr. N.-Sárosi liszt-ling mázsánkint 8 ft. 80. Zsemlyelisz 7 frt. 80. Középkenyérlisz 5 frt 60. Rozs középkenyérlisz 5 frt. 20

Ungvár, márczius 13. Tegnap és ma tartott országos vásárunk elég népes volt. A vevők azonban nem igen jelentkeztek. Az élet ára: Buza köblönkint 6 frt.— 6 frt. 60 kr. Rozs 3 frt. 40—80 kr. Tengeri 3 frt.

Cs. kir. postakocsi.

Kassáról Ungvárnak, M. Szigetre minden éjjel 11 óra 45 perczkor. Személybér 17 frt. 48.
Eperjesnek, Lőcsére minden éjjel 12 órakor. Személybér 5 frt. 64.
Pestre, Rosnyón és Váczon keresztül minden hétfőn reggel 2 órakor. Sz. bér 15 f. 53.
Tarnóba, Eperjesen keresztül, vasárnap, kedden, csütörtökön és szombaton éjjel 1 órakor. Személybér 14 frt 16 kr.

Kassa-Eperjesi gyorskocsi.

Kassáról Eperjesre indul naponkint kétszer, reggel 7 és délután 2 órakor. Sz. bér 1 frt.
Eperjesről Kassára ugyanakkor.
Ügynökség: Eperjesen: Pap József Samu.
Kassán: Spielman József.

Ungvári társaskocsi.

Kassáról Ungvárra: és Ungvárról Kassára: szombatot kivéve naponta 6 órakor reggel.
Ungvárról Munkácsra: szombatot kivéve naponta 6 órakor reggel.
Munkácsról Ungvárra: naponta 3 órakor délután.
Ügynökség: Kassán: Kempner Fülöp. — Ungvárról Pollák Fülöp. — Munkácson: Tóth Károly.

60 kr. Árpa 2 frt. 80. Zab 1 frt. 60—80. Szesz itczenkint 17 kr.

Gálzecs, márczius 7. — Piaczi árak hivatalos kimutatás szerint következők voltak: Buza köblönkint 6 frt 40 kr. Gabona 3 frt 80 kr. Árpa 2 frt 60 kr. Zab 1 frt 60 kr. Tengeri 3 frt 80 kr. Paszuly 6 frt 40 kr. Lencse 6 frt 60 kr. Krumpli 1 frt 20. Vaj itczenkint 48 kr. Szalona fontonkint 40 kr. Disznózsir itczenkint 36 kr. Gyertya fontonkint 32 kr. Széna mázsája 80 kr. Szalma 80 kr. Tojás darabja 1 kr. Szesz itczenkint 17 1/2 kr. —

Bécsi börze Márczius 13-rol.

5% Metallique	60.05
Nemzeti kölcsön	63.30
Bankrészvény	733.—
Hitelintézeti részvény	143.30
Londoni	102.20
Ezüst	101.80
Arany	88.1/2

Arjegyzők.

Ungvárról Szobránczig	1 frt. — kr
" N.-Mihályig	1 " 50 "
" Gálzecsig	2 " — "
" Kassáig	4 " 50 "
Kassáról Gálzecsig	1 frt. 50 kr.
" N.-Mihályig	3 " — "
" Szobránczig	4 " — "
" Ungvárig	4 " 50 "
Ungvárról Munkácsig vagy vissza	1 ft. 50 kr. . e.

Munkács-Beregszászi magánkocsi.

Munkácsról — Beregszászba. Kedden, szerdán, pénteken szombaton reggeli 6 órakor, vasárnap, délután 5 órakor.
Beregszászból — Munkácsra. Kedden, szerdán, pénteken, szombaton délutáni 5 órakor, hétfőn reggeli 6 órakor.
Menet-jegyzeke Munkáctól Beregszászig vagy vissza 1 ft. Felvételi-ügynökség Munkácson: Tóth Károly. Beregszászban: Ifj. Jandrisits Antal. Vörös korsómában: Guth József.

30 mázsa lóhere-mag van eladó alólirotnál, unghmegyebeli K.-Szelmencz községében, u. postaállomás Szürte, mázsánkint az ára 25 frt. o. é. A venni kívánczók személyesen vagy bérmentes levél által alólirotnál bővebb felvilágosítást nyerhetnek. 54(1)2
K.-Szelmencz márcz. 12-én 1866. Zombory Albert.

Fnyickei uradalomban több mázsa fris luczerna-mag van eladó. 49(2)2

A n.-sárosi műmalom részvény-társulat

ez évi rendes közgyűlése f. év áprilhó 5-én, délután 3 órakor fog szab. kir. Eperjes városa tanácstermében megtartatni. Tárgyalandók: 1. Az igazgató-választmány jelentése. 2. A számadást vizsgáló bizottmány jelentése 3. Egy választmányi tagnak választatása. 4. A választmány díjazása. 5. A számadást vizsgáló bizottmány választatása. 6. Mindazon indítványok tárgyalása, melyek az alapszabályok értelmében egyes részvényesek által tétetnek. 47(2)3

A közgyűlési elnök.

Biztosítási jelentés.

A „Hungaria biztosítobank“ czimú magyar biztosító intézet alólirotnál ügynökségre ajánlja magát tűz biztosítások eszközésére, nevezetesen a) mindennemű épületek és gyárak, valamint azok beltartalma b) bútorok, áruk, ingóságok és marhaállományok c) szabad ég alatt, csürökben s más épületekben tartott mezei terményekre nézve. —
A „Hungaria biztosítobank“ jelentékeny összeköttetésinél fogva azon kedvező helyzetben vagyunk, miszerint minden érték összeget a legjutányosb feltételek mellett biztosíthatunk. —
Az elvek, melyek eme vállalat eljárását vezérlik, már is nagy mértékben megszerzék az újabb hazai intézet részére a közelismerést, melyet részemről is pontos és igazságos eljárás által igazolni és jövőre is lehetőleg emelni komoly feladásom leend. Tűzkarok köztudomás szerint a leggyorsabban megtérítetnek. Ungvárt, márczius 14-én 1866. 57(1)3

Az ungvári ügynökség
Molnár János.